meie patteriſe taggaſipõrkas; ſeſt ſe olli õiete liñna müride al. Üks niſuggune tulline, ſuitſew raua tük kukkus ühhe püſſirohho kasti peäle ja loi kaue purruks katki. Seſt olleks kül woinud hirmus ſuur kahjo ſündida, ja ollekſid keik innimesſed, kes ſeäl liggidal ollid, ehk tappetud ehk wiggaſeks ſanud, kui püſſirohho kaſt olleks põllema hakkand. Agga kaks tükki meeſt, kes ſeſt ei kulanud, et ſurm nende ſilma ees olli, kargaſid kohhe kasti jure, kiskuſid ſe pombi tükki wälja ja peäſtſid nenda mitto innimeſt ſurma häddaſt.

6. Wiimſeks tähhendusſeks olgo ſe, mis ka Karſi liñnas ſündis, ning kuſt ſedda näme, et meie ſoldatid, ka keigetulliſemas ſõawoitlemisſes, ikka weel ristiinnimesſe armo melespeawad. Kui alles weel ſelle woidetud liñna ulitſattes tappeldi, kargas üks turgimees, ſõariistad käes, ühheſt mataſt wälja. Kaks meie ſoldatid pannid jo püſſid palge ja ſihtiſid tedda; agga kui näggiwad, et kaks naesterahwaſt temma järrel tullid, ja temmale nende käest halleda näoga armo palluſid, ſiis nemmad lasſid tedda rahhoga omma teed miñna. Sedda ja monda muud ſeddaſuguſt wenne ſoldatide heldusſeſt, teädwad ſelle liñna rahwas teineteiſele juttustada. Seſt õige wapper mees on ka jummalakartlik ja peab ka waenlaſe maal ikka meles, et keik innimesſed meie liggimesſed on, olgo sõbrad ehk waenlaſed! —

Paljogi weel woiksime teiſe wennewäe wahwaiſt teggudeſt juttustada ja meie woitlejatte armastusſe truusſeſt Keisri ja omma Mawasto. Agga olgo ſeſt ſeddapuhko kül. Mis muud siis weel kui peame Jummalat sõddameſt tännama, et Temma meie armolisſe Keisri kui silmatärra hoidnud, kui ta mullo isſe waenlaſe wasto sõddimas olli, ja temmale keikis paikus woimuſt annud, ja keik temma noud hästi korda ſaatnud. Peame Jssandat palluma, et Temma, nenda kui tännini, ka wõttaks eddespiddi weel meie sõawägge ehhitada woitmatta wahwusſe, kannatusſe, ſannakuulmisſe, Ülllema Wallitſeja, auustamisſe ja issama ar-